

SŁOWO BISKUPA GLIWICKIEGO Z OKAZJI ŚWIĘCEŃ KAPŁAŃSKICH Kapłan z ludu wzięty, dla ludu ustanowiony

Drodzy diecezjanie!

Wstęp. Przed chwilą słyszeliśmy słowa Ewangelii przeznaczone na siódmą niedzielę wielkanocną. Słowa te prowadzą nas do Wieczernika, gdzie Chrystus przed swoją męką ustanawia Najświętszy Sakrament oraz sakrament kapłaństwa.

Chrystus wybiera spośród ludu swoich uczniów i ustanawia ich kapłanami. Daje im władzę sprawowania sakramentów świętych, upoważnia do głoszenia słowa Bożego, posyła w świat, aby byli przewodnikami wspólnot ludzi wierzących. Daje im jednak zapewnienie, że nie będą sami w tym posługiwaniu, ale On będzie z nimi po wszystkie dni aż do skończenia świata.

I. Święcenia kapłańskie w naszej diecezji

Drodzy Bracia i Siostry!

W wigilię uroczystości Zesłania Ducha Świętego, a więc w nadchodzącą sobotę – 2 czerwca o godz. 9.30 w naszym kościele katedralnym będą miały miejsce święcenia kapłańskie. A oto diakoni, którzy przyjmą sakrament kapłaństwa:

1. Marek Banasz	par. Wniebowzięcia NMP w Miasteczku Śląskim
2. Piotr Górecki	par. Świętego Ducha w Gliwicach Ostropie
3. Sławomir Hałakuc	par. św. Krzyża w Bytomiu-Miechowicach
4. Edward Pawołka	par. NMP w Lubecku
5. Tomasz Przybyła	par. św. Stanisława Kostki w Lublińcu
6. Artur Pytel	par. św. Mikołaja w Świbiu
7. Grzegorz Sokalski	par. św. Barbary w Bytomiu
8. Marcin Wojtczak	par. św. Andrzeja Boboli w Leszczynach

II. Z ludu wzięci, dla ludu ustanowieni

Drodzy Bracia i Siostry w Chrystusie Panu!

Oto Ci kandydaci zostali z ludu wzięci i zostaną ustanowieni kapłanami, także dla ludu naszej diecezji.

Ojciec Święty Jan Paweł II dnia 15 sierpnia 2000 r. na placu św. Piotra w Rzymie zwrócił się do młodzieży słowami: „Drodzy Przyjaciele, którzy przybyliście do Rzymu, kogo szukacie? Szukacie Chrystusa! A już na Tor Vergata, pośród dwumilionowej rzeszy młodych postawił młodemu pokoleniu bardzo wymagające pytania:

Czy pójdziesz drogą, którą Chrystus wskazuje? Czy obierzesz na tę drogę prawdę, pouczenie, które On objawił? Komu zawierzysz swoje życie?

Piotr naszych czasów złożył wtedy na oczach tam zgromadzonych i świata swoje, jakże przejmujące świadectwo, wyznanie - CREDO: „Niezachwianie wierzę w Jezusa Chrystusa naszego Pana”. I wskazał na swoją wiarę w okresie dzieciństwa, trudnej wojennej młodości, w momencie odczytywania swojego powołania kapłańskiego, potem w okresie pełnienia posługi kapłańskiej, biskupiej i dziś papieskiej. I wtedy też zwracając się do młodych zaznaczył, że Chrystus chce mieć niektórych ludzi jeszcze bardziej dla siebie, do szczególnej dyspozycji i wymaga od nich szczególnego rodzaju odwagi.

Ci nasi diakoni zdecydowali, że są do szczególnej dyspozycji Chrystusa, Kościoła, Ludu Bożego. Ale czy tych ośmiu nam wystarcza? A proszą o kapłanów i nasi bracia w Rosji, w Białorusi, na Ukrainie i nasi kapłani, misjonarze w Togo! A może w kontekście okresu maturalnego trzeba przypomnieć słowa Jana Pawła II również wypowiedziane na Tor Vergata: „Jeśli ktoś z was, drodzy chłopcy i dziewczęta odczuwa, że Pan go powołuje, by oddać się Mu całkowicie ... niech nie

pozwole się powstrzymać wątpliwościom i obawom. Niech wypowie odważnie TAK, bez zastrzeżeń, ufając Temu, który jest wierny we wszystkich swoich obietnicach. Czyż to nie On zapewnił, kto wszystko opuści dla Niego, otrzyma stokroć więcej już tutaj, a później i życie wieczne”?

To ciekawe, że potrafimy zaufać ludziom, a tak trudno niekiedy przyjąć nam propozycje Boga. Co więcej! Ileż to razy „wierzący”(?) tak bardzo proszą biskupa o młodych kapłanów, o dodatkowych wikariuszy, katechetów, czy kapelanów w szpitalach, do więzień, a sami rodzice stoją na przeszkodzie synom i córkom w realizacji ich powołania. Słyszymy wtedy, że mają inne plany wobec swoich dzieci, bo inne są ich marzenia i nadzieje.

Czy tacy podając się za wierzących rodziców na serio traktują swoją wiarę?

III. Modlitwa za wybranych i za tych, co wierzą w Chrystusa

Drodzy Bracia i Siostry!

Jakże wymowne są słowa dzisiejszej ewangelii i to w kontekście rozważanych pouczeń Ojca Świętego. Chrystus modli się za wybranych do szczególnej posługi duszpasterskiej. Prosi Ojca, by byli tak zjednoczeni z Nim, jak On – Jezus jest zjednoczony z Ojcem niebieskim. Prosi, by Ci wybrani trwali w takiej miłości z Nim, jak – Ojciec niebieski umiłował Jego – Jezusa Chrystusa.

Jezus Chrystus prosi w Wieczerniku Ojca niebieskiego, by tych wybranych strzegł i zachował od zła tego świata.

Ale i naszym obowiązkiem jest modlitwa za wybranych i posłanych. Jest też naszym zadaniem prosić Boga, aby wybrał i posłał spośród naszych rodzin robotników do pracy duszpasterskiej. Modli się Chrystus – jak słyszeliśmy w ewangelii także za tych, którzy dzięki słowu wybranych i posłanych będą należeli do ludzi wierzących.

Świętej pamięci biskup Ferdynand Piontek prosił w czasie bierzmowania rodziców: „żyjcie taką wiarą w Jezusa Chrystusa w waszych rodzinach, by Bóg mógł kogoś powołać do szczególnej służby w Kościele”.

Ojciec Święty w Liście Apostolskim *Novo millennio ineunte* podsuwa nam ważną myśl na realizowanie autentycznego życia chrześcijańskiego także w wymiarze życia rodziny. Chce abyśmy byli bliscy oblicza Chrystusa, kontemplowali oblicze Chrystusa i upodobnili się do Jego oblicza.

W pewnej świetlicy, gdzie gromadzą się dzieci z rodzin patologicznych, umieszczono zestaw obrazów – twarze o bardzo czytelnej myśli. Środkowy obraz przedstawia radosne oblicze Chrystusa. Najbliższe obrazy przedstawiają oblicza dzieci z czytelnymi rysami twarzy. Im dalej od Chrystusa, tym twarze dzieci bardziej zamazane.

Im bliżej będziemy w naszych rodzinach oblicza Chrystusowego, tym wyraźniejsze będą oblicza wiary tych rodzin. Z takich rodzin Bóg będzie mógł powoływać do pracy kapłańskiej czy zakonnej w swoim kościele.

Umilowani diecezjanie!

Nie ustawajmy w modlitwie za kapłanów, którzy wkraczają w posługę duszpasterską u progu trzeciego tysiąclecia. Prośmy Boga, by byli świętymi kapłanami, gotowi autentycznie służyć Bogu i ludziom.

Nie ustawajmy również w modlitwie o nowe powołania kapłańskie i zakonne.

Nie ustawajmy wreszcie w modlitwie o takie życie rodzin katolickich, by Bóg z nich mógł powoływać do służby kapłańskiej czy zakonnej.

Modlitwą wdzięczności chcemy objąć rodziców i rodzeństwo naszych neoprezbiterów. Dziękujmy także profesorom i wychowawcom naszego Diecezjalnego Seminarium za ich trud w kształtowaniu umysłów i serc tych młodych kapłanów.

Wszystkim, którzy wspierali kandydatów do kapłaństwa, niech Bóg obdarzy swoim błogosławieństwem.

3

Gliwice, dnia 11 maja 2001 r.

Do odczytania w niedzielę 27 maja br.